

Lelki harmat

Düsevni Líszt

M é s z e c s n e v e r s z k e n o v i n e .

Lásztík: „Evang. sinyorija Vendszke krajine.“

Vödávnik, glávni i odgovorni reditel: Kováts

István v Muraszombati.

Céna na célo leto 2 Pengőja, v zvönsztvo 3 P.,
v Ameriko 1 Dolár. Edna numera 20 fillérov.
Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. dühovnik
i vucsitel. / Zhája ednök na mêszec.

Szloboud.

Nega zsmetnejsega dela na etom szvejti, liki moudro szloboud znati vzéti. Szloboud vzéti od lidí, od dugovány, od dogoudkov tak, da naj potom ne osztáne v nasi szrcaj bolécsa obsütinoszt i bolézen, nezaceljena rana. Ki je meo od nász tákse szpomine, steri szo nasa szrca genoli i mogo je od nyi szloboud vzéti, kí je od nász zse pizsao tákse pizszo, od steroga je gvüsen bio, da je tiszto szlejdnye, ki je zse meo priliko glédati za táksim hajouvom, na sterom sze je nikák odpelo, ki vecs nigdár ne pride nazáj, ki je prijao nikákomi rokou v tom gvüsnom obsütejny, da jo vecs nigdár nede meo priliko prijéti, tiszti cslovek dobro zná, kaksza zsmetna náloga je: Szloboudjemánye.

Lübléni bratje i szesztre! Mi reditelje etoga verszkoga lísztá zdaj z etov zádnyov numerov tüdi szloboud vmememo od vász. Tezsko, zsmetno nam je tou csiniti, ali materiálne rozmére szo nász na tou priszilile, da moremo hejnyati z vödávanyom Düsevnoaga Lísztá. Papér, delavci szo prevecs drági, zse do etigamao szmo doszta mogli goriplácsati na té nas líszt. Tüdi premalo je naprejplacsnikov, ár v Ameriko i v drüge zvünszke országe vecs nemremo posilati nasi verszki novin zavolo bojne, tüdi je doszta nerédni naprejplacsnikov, kí velke zaosztánke májo na narocsnini. Vsze tou nász je priszililo do toga sztopája, da z novim cérkevnim letom hejnyamo z vödávanyom Düsevnoaga Lísztá.

Nas Düsevni Líszt v 19.-ti lejtaj szvoje-gao bsztója je nasim evangelicsanszkim ver-níkom, drüzsínam dühovno hráno delio. Bio vam je düsevni vucsitel i vrács, vcsio vász je na tiszto, ka je lejpo, posteno, pravicsno, morálno i krscsanzsko evange-licsanzsko, vcsio vász je vervati, lübiti i vüpati sze. Z szvojimi troustajoucsimi rec-sámi je vrácsó i cejlo vase bolécse rane i med trplejnyom, zsalosztjov, pri vasi zgübiczkaj vam je doli briszao vase britke szkuze. Bio vam je dober i veren voditel i poutikazács, naj li szamo po tisztoj pouti hodite, stera k Bougi, k Krisztusi pela. Opominao vász je na vase napáke i hibe, kárao vász je zavolo vasi grejhov i velo vam je: dájte záto, stera szo caszarova, caszari i stera szo bozsa. Bougi V szvo-jega obsztója cejlom caszi je vszigdár rej-szan bio i osztao Düsevni Líszt, vszigdár je batrivno glászo nasega nebeszkoga Oco miloscso i szmilenoszt, ki nescse grejsniki szmrt, nego náj sze pobougsa i naj zshivé, v szredini nyegovoga vcsenyá i vzgoje je sztao té naveke zshivoucsi Krisztus.

Düsevni Líszt vász tüdi zdaj v szvo-joj zádnyoj numeri na tou opomina: Osz-tante i nadale dobri i vrejli evangelicsanci, lübbe Bogá i Nyegovoga Sziná Goszpon Jezusa Krisztusa, zdrzste bozse zapouvedi i pouleg nyi zshivte, lübbe naso drágo evan-gelicsanzsko cérkev, vszigdár z radosztjov prihájajte v cérkev, tüdi lübbe naso drágo Vogrsko domovino, gdé nam je zshiveti i ednouk mrejtí, lübbe szvetszko oblászt i szvetszke zákone, tüdi eden drügoga liki

dobra brátja. Zátó tűdi v tom bodoucsem vrejmeni idite naprej z verov, vűpanyom i z lűbèznosztjov, Krisztus naj bode vas voditel v szrecsi i neszrecsi, v zsitki i szmrti, tak sze nigdár ne vkanite. Zátó li v Jezusovom imèni naprej z verov i z dobrim vűpanyom.

Lűblèni cstenyárje Dűsevnoga Liszta! Pri etoj priliki, gda nasega liszta zádnyo numero poslemo na pout, sze v prvoj vrszti Bougi, nasemi nebeszkomi Ocsi zahválimo, da je znami bio pri vűdávanyi etoga liszta, da je blagoszlovo nase delo i nase trűde. Ka dobroga szmo doszègnoli z nasimi cslánki, za vsze tou bojdi hvála i dika Bougi. V drűgij vrszti sze lepou zahválimo za vaso lűbèzen, stero szte pokázali prouti nasim verszkim novinam, da szte na nyè naprejplácsali, da szte je csteli i da szte je nisterni z szvojimi lejpimi dári materiálno podpèrali. Vszèm nájtopejsa, nájtopejsa hvála. Boug vász naj blagoszlovi naj vam vsze tiszto obilno nazáj plácsa, ka dobroga szte vcsinoli z etim nasim verszkim lisztom.

Prav lepou sze zahválimo na etom meszti Luthár Ádámí dűhovniki v Battyándi, ki je bio duga lejta reditel etoga liszta i Kováts Istvání sinyouri v Muraszombati, ki szta z drűgimi vrejlimi delavci pravzaprav nasztavila ete verszke novine, v tiszti zsalosztni lejtaj, gda szo nase vendszke gmajne z szilov odtrgnoli z tejla Vogrszke domovine i vogrszke evangelicsanszke cèrkvi. Hvála nyima i vszèm drűgim nasztavitelom za nyihovo vrejloszt i trűde. Lejpa hvála vszem pomagácsom, ki szo nam na pomoucs bili pri reditelsztva deli i posilali szo nam razlicsne cslánke.

Dűsevni Liszt sze z pridoucsem novim letom zdrűzsi z vogrszkim orszacskim evangelicsanszkim verszkim lisztom z „Harangszó“-jom. Zátó Dűsevnoga Liszta vszi narocsniki na nouvo leto dobijo vogrszke kedenszke novine „Harangszó“, stere novine vszàki keden ednouk, v nedelo pridejo. Narocsnina na cejlo leto znása 4 pengő 80 fillejrov. Vsze nase narocsnike lepou proszimo, da mészto Dűsevnoga Liszta z radosztjov i veszèljom gorprimlete Harangszó i tűdi vszi posztante narocsniki, naprejplacsitelje toga liszta.

Tűdi proszimo vsze tiszte narocsnike Dűsevnoga Lisztn, ki szo escse zaosztányeni z narocsninov, naj szvoj dug do decembra 15-ga poravnajo. Narocsniki z gmajn Alsómorác, Battyánd, Felsőcsalógány i Muraszombat naj plácsajo szvoje zaosztánke pa pri szvojem dűhovniki. Narocsniki drűgi gmajn pa naj plácsajo szvoje zaosztánke po prilozsenom cseki na posto. Zgornyega dátuma sze tocsno drzste, ár po tom dátumi vsze zaosztányene narocsnike prejkdamo fiskálisi.

Na znánye vam dámo, da nas Evangelicsenszki Kalendari szmo tűdi vűdáli, steri sze zse dobi i szí ga lejko kűpíte v Muraszombati v stampariji ali pa pri szvoji dűhovnikaj. Zátó ne kűpűjte drűgi menye vrejndi kalendárov, nego vszàka evangelicsanszka drűzsina szí naj szprávi nas Evangelicsanszki Kalendari. Té kalendari tűdi v prisesztnosztí vszàko leto vű scsèmo dati za nase evangelicsanszke vernike. Zátó pa tűdi letosz szègajte ponyem.

I zdaj, gda z szrcsnim i toplim pozdrávom szloboud vzeme od vász vas Dűsevni Liszt i tűdi mi reditelje, szto upmo doli z vizikoga brejga i hodmo v pred nami sztojècso dolino, stero escse gouszta megla pokriva, v nouvo cèrkevno leto i po krátkom vrejmeni v nouvo pòrgarszko leto. Tou ne vejmo ka nász csàka v prisesztnom vrejmeni, ali tou niti ne iscsimo. Boug je z nami bio v preminoucsem vrejmeni i csi bomo nadale Nyega iszkali i molili na pocsinka szvétí mesztaj, v cèrkváj, té On z nami osztáne i v prisesztnom vrejmeni i naveke.

Drűgo nemremo csiniti, kak li vűpati sze v bozsoj dobrouti i szkrbnosztí, verno hoditi po nasega vandranya pouti, dokecs ne pridemo k vekivecsnomi cili. Pri etom nasem szloboudjemányí Dűsevnoga Liszta cstenyàre, podpornike i vsze pomagácsè z verebratszkov lűbèznosztjov pozdráviamo: Obszlejdnym, bratje radűjte sze, poprávajte sze, obeszeljavajte sze, edno miszlite, mér mejte i Boug lűbèznosztí ino mir bode z vami. Miloscsa Goszpon Jezusa Krisztusa i lűbèzen Bozsa i obcsinsztvo Dűhá szvétoga bojdi zevszejmi vami. Amen.

Reditelsztvo.

Jezus pride.

Znouva szo k-nam prisli adventa tihi, lejpi dnévi. Blájzsena vűpanya vrejmen je tou. Trűdna cslovecsa dűsa z zdűhávajoucsim zselejnyom gléda na té dnéve, ár po telikájsem zemelszkom vkanejnúi v tej dnévaj vidi szvojega zsítka razmejnye, tej dnévi nyej prineszėjo nazáj mér, steroga je med sztaranyom ednoga dugoga léta zaman iszkala. Preminoucsega cérkevnoaga leta vszáki dén z nasega szrca vűpanya dolipotere eden-eden falat i zsnym v grob odíde, advent pa vsze tou nazájprineszé i znouva okincsa lűsztva szírotinszko dűso.

Gledoucs nase vszákdenésnye zsvlejnje, je etoga leta advent z edne sztráni veszéli, z drűge sztráni pa zsaloszt, jáko szíromasen. Veszéli je záto, ár je Goszpodni Boug poszlűno nase tíhe molitvi i prosnye i po 22 letnom tezsom jugoslávskom robszti szmo letosz znouva domou prisli v naso szláro i drágo nam Vogrszko domovino, stera nam je v preminoucsem vrejmeni tűdi vszígdar dobra i szkrbácsa mati bíla. Naj bode za tou veszélje i za té dar blagoszlovleno Bozse szvéto imé. Z drűge sztráni je pa zsaloszt, tűzsen ete advent záto, ár escse itak trpi sztrasma i grozna szvetovna bojna, gde sze na Bozsi kejp sztvorjeni lűdjé, bratje kolejo, tűdi vérszivenoga zsítka teskoucse tezsijo vszákoga csloveka i tűdi cslovecsa dűso. Dnesz je zsé szamoga zsítka goridrzsánye velka szkrb. Vszáki cslovek z zsalosztjov píta, ka sze má z nami i z etim szvejtom zgoditi?

I prouti tomi, zsalosztnomi, tűzsnomi szvejtí sze priblízsaeva Jezus. On je dnesz tűdi tiszti i táksi, liki je bio v zacsétki. On je tá szmilena lűbézen, On je mentűvanye prinásajoucsa miloscsa. Priblízsaevanye nyegovoga odkűpitelszta lűbéznoszti je tem veszelejsé, kem zsalosztnejši je zsítek národov. Isztina, da blájzsena, szrečno szrcé dosztakrát nescse priznati, da je nyemi potrejen Jezus, ali té neszrečen pa edino v Nyem vidi blájzsenszto i szvojega pomagácsa i poutikazácsa. Ali píanye je, sto je blájzseni i sto je nejlájzseni? Cslovek ne zavűpaj sze, ka szí blájzseni, gda sze szreće szuncsni zsárki spílajo z tehom i ne obsűti sze za neszrečnoga, neblájzsena, gda sorsa oszter bics pouka i sumi obri tébe. Ne boj robszluga zemelszkoa pozselejnya, nego obrni sze k adventszkoa kralá miloscse vekivecsno-

mi dnévi. V toj szuncsnoj toploucsi sze raztopi tvoje trplejnje, tvoja zsalosz, cágloszt, negvűsnosz, ceknenye.

Nyegove miloscse dén z toplov szvetloszto lov obszija tvoje obsűtejnye i té bos csiszto vido szvoj zemelszki sztán i ogvűsas sze od toga, da szí ti dejte velike miloscse toga dobroga Bogá, kí szamo edno scsé z tehom, tebé odpelati prouti vekivecsnoma zvelicsanyi, csi je potrejbno, tűdi prek po trplejnja, bolecsine i vojszkűvanya morji.

V toj szvekloucsi zsé vecs ne bos delio lűdi pouleg blájzsenszti i neblájzsenszti, nego bos szamo ednoga csloveka vido: grehsnoga csloveka, kí je potrejen bozse miloscse. Zdaj razpádne z etoga szvejta materiála gorizozidano tvoje znotrejsnye zsvlejnje z szvojim zselejnyom i vűpanyom, zdaj szamo edno zselejs: tao dobiti z Krisztusove miloscse. I On príde. K tebi prihája i z tehom zselej gűcsati. On tak prevecs doszta scsé tebi povedati. Csi ete szvejt z csalárnimi recsámi tou právi tebi, ka szí ti blájzseni, té te opomína na neblájzsenszti, na neszrečo, stera za tehom hodi, csi te v britkom jocsi nájde, té bode z tehom jóuka, szkouz szvoji szkuz sze bou na tébe szmejaó i na szvoje prszí, na szvoje szrcé te obime. Nyegova troustajoucsa rejcs ti tou právi: tí szí moj. Zarazmi moje drágo dejte, da szí ti nej etoga szvejta, nego popolnoma szí moj. Ne poszlűsaj na kríve proroke, ne hodi po grejha szkliszki potáj, nego hodi i edino Mené naszledűj. Csi bos mené naszledűvo, tak ti jasz zsé vsze tiszto na zemli szprávim, stero je tebi mogoucse blájzsenszto i mér dati. Na adventszkoga kralá té recsi szpoznas vrejdnosz szvojega zsvlejnja. Primes Nyegovo toplo rokou, zsnym bos sou i vecs ga nigdar ne osztávis. On pa naveke z tehom osztáne, Nyegove lűbéznoszti toploucsa vszígdar obsűtis tak na szebi, liki na szvoje drzsine vszej kotrigaj. Grejh, vszebicsnoszt, gizdoszt povrzsejo tvoje znotrejsnye zsvlejnje. Od grejha vszebicsnoszt, gizdosztí vu tebi dolizavézane obsűtnoszti sze gorioszlobodijo i v szlobocsino med lűszto zselejo iti. Kak vcsélice, tak letijo vö z tvoje dűse té obsűtnoszti i iscejo zsalosztno cslovecse szrcé, kama trousta méd prineszėjo i pocsinėjo szí med blájzsenim veszeljom. I csi sze odnut nazájpovrnėjo v tvoje szrcé, kelko kincsov, kelko nebeszkoa veszeljá, kelko nebeszkoa blájzsenszta doli-

deno v tvoje znotrejsnye zsvlejnje. Od lűsztvu prihájajoucsa lűbézen i dika v nebésza zdigne-
jo tvojo dűso, naj vίδis, ka je pripravila za tébe
dobroga Bogá miloscsa.

Cslovek pripravljaj sze, bojdi gotov, ár On
ki tebé na tou pout scsé pelati, pred tvojimi
dverami sztoji ino trűple.

Nas Goszpon Jezus Krisztus! Tűdi v etom
nouvom cérkevnom leti je tou nasa edına ba-
trivnoszt, nasa obramba, nas troust, da szi Ti
vszigdár nepremenliva lűbézen i tűdi naveke
nepremenlivi osztánes. Ti szi nas Zvelicsitel,
ki szi szam shebé áldűvao za nász. Ti szi nas
král, kí nász bránis i ravnas. Ti szi nase vűpa-
nye i nasa voditelszka Zvezjda med premenli-
voszti grűdami. Oh hodi, primi nasz za rokou
i mi bomo Tebé naszledűvali. H.

Na Bozsicsni vecsér.

Nebeszkí dár Bozsi,
Na vecsér Bozsicsni
Szi prisao na zemlou
Ino k-nam sze domou:
Naj nam v-kmici szvejtis,
Szrcá nam preszvejtis
Bodes nas voditel,
Dűs nasi varitel
I jedini vrács,
Nas troust i varivács.

Nebeszkí dén Bozsi,
Tebé csákamo mí:
Povrni sze i k-nam
I náidi pri nász sztan,
Vesz sznájga précimba
I cifer je zámán,
Vszi zemelszki dári,
Szo zobsztojnszki, mányi,
Vnogo szvejcs gorécsi
Na Bozsicsnom drejvi
Vsze zaman gorijo.

Brez Tébe oh Jezus,
Lűbléni nas virtus
Nász nepreszvejtijo.
Li csi Tí k-nam prídes
I prinasz sztan náides,
Bode Bozsicsni dén
Bozsi szvétí vecsér!

Oh, dáj da dnesz Tebé,
Vίδi nase szrdcé,
Tej sze veszelimo,
Z-szrdcá te dícsimo.
Ti boj nas drági dzszűndzs
Neprecenjeni kincs! F. J.

Ádvent és karácsony.

Az ádventségi napok áhitatos hangulata,
mint himes fátyol borul megilletődött lelkűnkre.
Ilyenkor még a legkonokabb szíven is felenged
a fagyos kéreg s a nyitva felejtett kapun belo-
pódzik valami ismeretlen érzés, valami fájó
sóvárgás. Ilyenkor még e legönteltebb szíven is
átnyilallik, ha csak egy pillanatra is, hogy va-
lami nincs rendben valami hiányzik, ami nél-
kül üres, színtelen a lélek, boldogtalan az élet.
Igen, ádvent az elmélyedések, a magunkra-
ismerésnek ihletett ideje. Ámde fájdalom, a ma-
gunkbaszállásnak ez a szent hangulata gyorsan
elszáll, mint a hajnali álom. A szív nyitva fe-
lejtett ajtaja bezárul, mielőtt lakozást vehetne
abban az Élet fejedelme!

Istenek Fia szűnet nélkül jó, közeledik
felénk, keres kennűnket, találkozni akar velűnk.
Miért, hogy mégis oly kevesen találkoznak Ő-
vele? Miért, hogy mégis oly ritkán láthatjuk a
világban az életté testűlt Krisztusi Ige nyomait?
Mert Ő csak azokkal találkozhatik, akik maguk
is igyekeznek felé közeledni. Akik elkerűlik,
akik kitérnek utjából, akik futnak előle, hogyan
találkozhatné azokkal? Ádvent és karácsony
egymás felé közeledő pontok. Amennyi lépést
teszűnk előre az igaz ádventi érzések Jézust
váró utján, annyival közeledik felénk a kará-
csenyi Gyermekek, az emberi testbe lealázkodott
isteni Megváltó. Mikor Pedig ő és a mi szegény,
beteg szívűnk találkoznak, egybeölelkeznek,
akkor lesz és csak egyedűl akkor ádventűnkűből
karácsony!

Miért találkoznak oly kevesen az Urral?
Azért mert kevesen keresik Őt. Ha szájukkal
emlegetik is, cselekedeteikkal, életűkkel meg-
tagadják. Ha hívják is szóval, mondván; jövel
Uram Jézus, mire szívűkhöz érkezik, már zárva
találja annak ajtaját. A száj és a szív között
rövid az út és mégis hamarabb és könnyebben
körűljárhatod a földet, mintsem, hogy Jézus azt
a parányi utat megtehetné az ajkadról a szived

belsejéig. Hívjuk őt s mégis ezer és ezer akadályt gördítünk eléje, talán anélkül, hogy tudnánk róla. Érezzük, hogy nagy-nagy szükségünk volna új életre, új szellemre, teljes megváltásra. Olykor-olykor megsejtjük, hogy nem jó úton járunk s csak ki kellene nyujtanunk a kezünket, hogy megragadjuk az egyetlen igaz utmutatót, az Ur Jézus áldott kezét. Mi hát az oka mégis annak, hogy oly kevesen lépnek a Krisztusi élet útjára? Nem az mintha az emberek nem találnák szépnek, nemesnek, nagyszerűnek a Krisztusi eszményt, nem is az, mintha meg nem kísérelnék olykor-olykor megközelíteni ezt az eszményt. Az okot abban kell keresnünk, hogy megállunk a félúton, az első akadálnál, mikor látjuk, hogy nem lehetünk ingyen, minden áldozat nélkül a Krisztus lelki gyermekeivé. Mikor ráeszmélünk, hogy csak sok-sok lemondás, önmegtagadás árán lehetünk az övéi, gyáva csüggedéssel visszafordulunk. Nem érezzük magunkat eléggé erőseknek ahhoz, hogy magunkra vegyük a megújult élet szent kötelekeit. Ha alkudozni lehetne, ha valahogy össze lehetne egyeztetni a régit az újjal, a testet a lélekkel, olyanformán, hogy régiak is maradhatnánk, újak is lehetnénk, akkor talán... Mint-hogy azonban ez, lehetetlen, megnyugtadjuk magunkat azzal, hogy lehetetlenre nem vállalkozhatunk. Ime ez az oka annak, hogy kétezer év ádventjére még mindig nem következett el az igazi karácsony. Ez csak akkor következik el, ha minden szivben külön-külön megtörténik a szent csoda, megszületik a karácsonyi Gyermek.

E bánattól, büntől beárnyékolt időben forduljunk a lélek nagy Orvosa, az Ur Jézus felé s hívjuk Őt segítségül. Fogadjuk Őt szivünkbe s ne bocsássuk el magunktól soha többé. Ő vele erő jóság, tisztaság, szeretet árad megtört életünkbe. Ő megtanít alázattal tűrni a nyomorúságban, remélni a legsötétebb éjszakában, egyenesen állani a legnagyobb teher alatt, magasba emelni tekintetünket akkor is, amikor az élet nyomorúsága a por felé vonná fejünket.

Jövel, Uram Jézus!

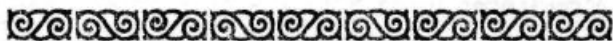
H.

Evangelicsanszki Kalendar

je gotov i sze dobi v knigárni HAHN
IZIDORA v Muraszombati.

Nagybányai vitéz Horthy Miklósa nasega kormányzója iméndén szo decembra 6-ga po cejlom országi z velikov ouszvétnosztjov szvetijli.

Erdélyszko poszojilo szo nàjbògse lutrije.

Nasa vláda je szklenola, ka zavolo Erdélya vòdá za 100 million pengő vrejdnosztí 500.000 kontraktusov (kòtvényov), za stere plá-csa vszaksomi lásztniki 4% interesa. Pouleg toga-sze pa v 20 lejtaj vszi tej kòtvényi vòspilajo kak lutrije. Vòspilanye sze zse zacсне za dvá meszeca i de vszevküper tálani 25.779 dobítkov, mèd sterimi je 7 falátov po 1 millio pengöv, 4 po 750 jezér i 14 po pou mil. pengöv. Vszi kòtvényi szo kak drzsávni vrejdnosztni papéri i sze za vszefelé kaucije ali garancije tüdi szmejo nücati. Sto scsè szvojo szrecso vòszprobat i sze obogaliti, naj sze pascsi v Sztraro Gaszo, ár je terminus szamo letosz do szvéto-ga poszta.

Práva csészt Bozsa.

(F. J. Hattyu dala.)

Eti potájem vu práhi
Iscsem, pitam: *Ti Boug gdè szi?*
Gde szi moj Boug? da te dicsim,
Da te molim ino csesztim!
Pokázsi mi szvekli obráz,
Dúsa mi ga zselej vszigidár!
Na pokouji li te bode,
Csi pod tvojo perout pride.

Gde te náidem? Kam naj idem
Trounus tvoj vu nébi náidem?
Podnogaonica na zemli,
Bivoszt tvoja vsze napuni,
Zemlé práhsec, nébe zvezjde,
Disne rouzse i travine
Szvedocsijo: Jeszte en Boug,
Ravna, bráni, plácsa ednouk.

Kázses sze mi Goszpodne ti
Vu szvejta lúdi prigodi;
Národov zemlé vnozsino
I tvoje rokè vodiho,
I mojega zsitka poti
Moudroszt tvoja ravna tūdi
Na zemli ino v-nebészi
Szi ti szvetloszt, jasz pa nicsesz.

Ti nébe zémle poglavár
Cslovek te nezbrodi nigdár,
Dokecs pamet iscse tebé:
Lübézen, vera zvej za té.
Dicsim te zdaj tū — Goszpodna,
Vidi te dúsa i vera,
Ár sto tebé vrejlo lūbi,
Vu nyem szi ti i on v-tebi.

Previszika néba tebé,
Tvoje dike vekivecsne.
Nemorejo vzéti v-szébe,
Ah, eto meszto tém menye!
Ali sto szebé ponizi,
Nyemi szo nébe trnáci
Cérkev, — gde tebé dicsimo,
Vu csisztom szrdci molimo.

Popejva sze v-krepkoi veri:
„*Trdi grád je nas Boug zmozsn!*“
Kak vláhki hlád, sze csúje rejcs:
On csúje molbo vszegavejcs!
Molitev sze pozdigáva
Gor^o do Bozsega trounusa,
Povrné sze z-olja lisztom
Z-mirovcsinom ino troustom?

Rejcs sze glászi, sto jo szlihsa,
Nyemi Bozsanszka miloscsa
Na dúsevno zvelicsanye.
Szlúzsi, na grejhov vtihsanye.
Pobita dúsa ocersztvi.
Vu nyè szenci sze otávi.
Na bolécse dúzne rane
Szo balsam te zsitka knige.

Vekvecsni Boug, ti boj z-nami,
Po szini odküplenimi!
Da v-hizso tvojo hitimo,
Vszi zsiva cérkev bodemo.
Krisztusa naszledújemo,
Vszém odpüsztimo,
Tám tebé gori náidemo,
Právo csészt ti prinásamo!

Naprejdávanye od kommunizmusa

V szrejdo keden szo nas domacsin Lazari (Zsupánek) Sándor, ev. vojaski esperes, lejpo naprejdávanye drzsali v nabito punom varas-kom moziji v Szoboti.

Sz prebránimi recsámi v vogrszkom i vend-szkom jeziki szo nam gúcsali od kommuniz-musa kak küge, steri szamo rúsi i vnicsúje cslovecsanszko jákoszt i násztavo. Vszi na-vzoucsi bodoucsi szo z velkov pazlivosztjov poszlúhsali tou aktuálno i lejpo naprejdávanye goszpouda vojaskoga esperesa, za stero szmo nyim jáko hválezsni.

**Vszáka evangelicsanszka
hizsa má Ev. Kalendari!**

Rázlocsní máli glászi

Nouvi delavci. Evang. gmajna v Al-sómarác-i je novembra 2.-ga na szvojem szpráviscsi za szvojega dűhovnika ednoglászno odebrála Balogh István dozdajsnyega adminisztrátora fare. — V Evangelicsanszki Diaski Dom v Muraszombati je za ravnátela vöiménivani i posztávleni Kovács Lajos kaplán v Muraszombati. — V gmajno Battyánd je poszláni za kaplána Biczó Ferenc. — Naj bode na deli eti nouvi delavcov Goszpodnovi goric bozsi blagoszlov i naj szlűzsi nyihovo delo Bougi na diko, nasoj evangelicsanszkoj cėrkvi i nasim vernikom pa na haszek.

Dűhovniska szpouyed. Nase kraji-ne dűhovniki szo oktobra 27-ga zsvieli z Krisztusovov szvétoz vecsėrjov, stero je Farádi Mihály vucsitel verenávuka v Muraszombati vöobszlűzsávao. Po szponvedí sze je v navzoucnszti vecs gmajnszki inspektorov konferenca drzsála na farofi, gde sze je razprávlalo od vecs razlicsni cėrkevní zàdev.

Pűspekova vizitácija. D. Kapi Béla dunántulzski pűspek z-Győra bode pűspekovo vizitácijo drzsali v nasi faraj pridoucse szprotoletje, gda vsze nase fare obiscsejo. Z-radosztjov ji csákamo.

Doktorrá avatás. Örömmel vettük a hirt, hogy Nemez Jánost, özv. Nemez Jánosné ifjabbik fiát, a muraszombati gyűlekezet másodfelügyelőjét október 29-én a pécsi Erzsébet Tudományegyetemen a jogtudományok doktorává avatták. Az új doktort, akit az igazságügyminiszter már ki is nevezett a szombathelyi törvényszékhez fogalmazónak, szeretettel köszöntjük a Dűsevni Liszt-en keresztül is.

Szpráviscsa nase evangelicsanszke obcsinszke cėrkve szo nov. 5—7. v Budapesti bílá. Na szpráviscsi dűhovnikov szo D. Rattay Sándor pűspek pozdrávlali z toplov verebratinszkov lűbėznosztjov domoupovrnyene vendszke verebrate i nazoucsci bodoucsega battyándszkoga dűhovnika. Rávnotak szo sze szpoumenili z vendszki verni evangelicsánov na obcsinszkom szpráviscsi D. Barun Radvánszky Albert,

obcsinszki inspektor. — Na tehszkom zvecsarki fararc szo Luthár Ádám meli predávanye od toga: Ka csáka farar od fararce?

Kerületi gyűlejs. Dunántulzka evang. pűspekija je szvoj rédni lejtni gyűlejs oktoubra 3-ga drzsála v Soproni pod predsedsztvom D. Kapi Béla pűspeka i Dr. Mesterházy Ernő inspektora. Pri toj priliki szo rázna drűstva toplo pozdrávlale D. Kapi Béla pűspeka ob priliki nyihove 25. lejtnice pűspeksztva.

Domonkosfa. Oktoubra 6.-ga szmo pri nász lejpi szvétek drzsali na szpoumenek 13-i vogr-szki mantrnikov v Aradi. Szvétek szmo zacsnoli v cėrkvi z Bozsov szlűzsbov i prédgov domácsega dűhovnika. Po Bozsoj szlűzsbi szmo v soulo sli, gdé sze je kraszen solszki szvétek drzso pod vodsztvom vucsitelsztva. Deca szo lejpe i k szvétki primerne peszmi deklamirali, popejvali szo: Hiszek egy Istenben . . . Erdélyi induló, Felvidėki induló, Forr a világ, Tarts meg hazánkat Isten i Himnusz. Lejpi govor szo drzsali Szabó József solszki upraviteo, v sterom szo sze szpominali z 13-i mantrnikov v Aradi. Tak v cėrkvi kak v souli je prevecs doszta lűdi bílou navzoucsci i vszákomi sze je jáko dopadnolo. Rejszan v tak krátkom vrejmeni szo sze deca lejpo pripravili na té szvétek. Li tak naprej!

Odebėranye dűhovnikov. Miszijoszka fara Barcs—Nagyatád—Somogyszob je enoglászno odebrála za szvojega dűhovnika dozdajsnyega adminisztrátora Molnár Lajos-a. Nemska evang. fara v Budapesti pa tűdi dozdajsnyega szvojega adminisztrátora Gűttler Vilmos-a.

Nouva sinyorija. Z oni erdėlszki gmajn, stero szo láni domou prisle, je zdaj nouva evang. sinyorija nasztávlena, stero prvi sinyor je pou-sztao Járosi Andor dűhovnik v Kolozsvári, prvi sinyorijszki inspektor pa Dr. Schneller Károly univerzitetni profesor v Kolozsvári.

Poszvecsűvanye nouve soule. Rónay B. Gyula solszki esperes szo szept. 14.-ga v Meszleni nouvo soulo blagoszlovili i prejkďáli nyėnomi zrendelűvanyi.

Turobni glászi. Z fare Tótkeresztur: szept. 2. Hári Emilia, 13 l. szt. Tótkeresztur; szept. 11. Kutós György, 64 l. szt. Tótkeresztur; szept. 17. vd. Kocet Rozi 80 l. szt. Nagytótlak; szept. 20. Kűronya Iván 33 l. szt. Uriszék; szept. 21.

vd. Kücsán Franciska 81 l. szt. Tótkeresztur. — *Z-Battyándszke fare*: Brglesz Irén, Pálmafa, sztara 21 lejt: Szinicz Mátyás, Pálmafa, szt. 79 l.; Szocsics János, Márkusháza, szt. 76 l.; Boldizsár Ádám, Salamon, szt. 71 l.; vd. Celecz Ilona, r. Temlin, Halmosfő, szt. 87 l.; Dervarics Ferenc, Lehomér, szt. 47 l.; vd. Kühár Veronika, r. Kühár, Battyánd, szt. 49 l.; vd. Szever Terézia, r. Podleszek, Szentsebestyén, szt. 63 l.; vd. Siftár Anna, r. Horváth, Vasnyíres, szt. 82 l.; vd. Skrilecz Magdolna, r. Bagári, Lendvakislak, szt. 84 l. i eden-eden otrok v Lendvakislaki i vu Vasnyiresi.

Dvojna ouszvetnoszt je bila decembra 7-ga v Battyándi. Na toj ouszvetnoszti je bila prejk dána battyándszkoj fari vogrszka národna zasztáva, stero je darüvala kőszegszka fara. Iszti dén je obszlüzsávalo evang. zszenszko drüstvo 150 lejtico szvojega obsztanka.

Kurzusi za vogrszki jezik bodo drzsáni za zacsétnike i tüdi za one, ki zse nikelko znájo vogrszki. Kurzusi bodo brezplácsni. Zglásziti sze je ne gledoucs na sztaroszt i szpoul v kancelaji Rostás Pál ravnátele drzs. lüdszke soule v Muraszombati. Horthy Miklós ceszta 15 vszaksi dén od 9—12 i od 2—5 vőre.

Nemcsija. V letaj 1933—1939. szo v Nemskom országi 500 nouvi cėrkvio zozidali. Med tejmí je 270 protestánuski i 230 pa katolicsanzski. — V Nemskom országi prebivajoucsi zsidovje zsuto zvejzdo morejo nosziti na vidnom meszti na prszaj.

Finszka. Vszáka dánszka evangelicsanzska fara je szklenola, da prevzeme vzgájanye edne-edne finszke bojnszke sziroute. Sztém je 1400 finszki bojnszki szirout bodoucsnoszt zagvüsana. Zvün toga je dánszka evangelicsanzska cėrkev 174.000 dánszki koroun podpore nabrála za podpėrance evang. cėrkvi. — Svėdi szo pa veliko vnozino knig poszlali tisztim finszkim dühovníkom, ki szo pred dvema letoma mogli zapüsztiti szvoje fare pred ruszoszkimi razbojniki, zdaj szo pa po finszkoj zmági obrí ruszov nazájprisli v Karelíjo v szvoje porüsene prvejse gmajne. — Nemska evang. cėrkev pa je obvezsztila finszko evang gmajno v Viipuri váraši, steri váras szo Finci zdaj nej dávno oszloubodili od ruszoszkoj járma. — Finci med ruszoszkimi zgráblenimi szoldáki v ruszoszkom jeziki pizsane biblije vőtálajo, stero tej szoldácke, steri znájo csteti, z velkim veszeljom cstėjo. — V bojni prouti ruszom je szpadno finszke evang. dühovscsine edna jáko znamenita oszėba Zuja-

nen Márton dühovník v 36 lejt sztaroszti, — Zongor Endre vogrszki dühovník, kí sze zdaj v Finszkom országi nahája, za obá dvá országa mladino novine dá vő v vogrszkom i finszkom jeziki.

Ruszija. Nemska zmágojousca vojszka je med drügimi tüdi Borissov i Szmolenszk várasov katedrálise nazájdála szvojemi právomi zrendelüvanyi i cíli. Té cėrkvi szo do zdaj bolseviki za magazine meli. Prebiválsztvo je v krátkom csaszi té cėrkvi ocsisztilo i popravilo, tak da szo zse lejko Bozse szlüzsbu drzsali v nyí, na steri szo tál vzėli máli i velki, deca i odraseni lüdjė. Nemski szoldácke szo sze jáko csüdüvali nad tisztoz pobožnosztjov i veszeljom, stero je pokázalo tou lüdsztvo pri toj prilíki, gda szo po dugom vrejmėni znouva szlobodno lejko v cėrkev sli i tál vzėli pri Bozsoj szlüzsbi, tam molili, popejvali i Bozso rejcs poszlüsali.

Sztalin i biblija. Edno amerikanzsko verzszo drüstvo je Sztalini večs jezero biblije ponüdilo, náj je dá raztálati med ruszoszkim lüdsztvom. Miszlímo, da je tá ponüdba nej bila prijėtna za rdėcsega ruszoszkoj cára. Ár je bio on tiszti, kí je z Ruszoszkoj országa vőprepovėdo biblijo i dao je jezero i jezero křscenikov vmoriti i vecsino cėrkvio zaprejti. Ka naj csini zdaj? Amerikanzsko ponüdba odkloniti bi nájvéksa politicsna neszpametnoszt bila, gorvėti jo pa zatajitev sztári rdėcsi bolseviki ideálov. Sztalin kaksikoli odgovor dá na tou ponüdbo, edno je gvüsno. Tou, da je biblija mocsnejsa bila, líki on. Sztalin sze hitro doli-obrnė z szvojega trouusa, biblija pa znouva pout nájde v Ruszoszki ország.

Amerika. V Szeverni Zdrüzsėni drzsávaj je racsun négerszkoj prebiválsztva 13 milijounov. Od tej je 5 milionov prolestánusov i 300 jezero rim. katolicsánov. — V Szevernoj Ameriki je 2000 dühovníkov podpisalo edno izjávjo, v steroj nájodlocsnejse protesztirajo prouti bojni. Oni szami izjávijo i vőpovejo, da za bojno ne bodo delali nikse propagande i v bojno idoucsu trupe i rozsję nedo blagoszlávlali.

Norvégija. V Norvégiji vsze zvonė notri trbej dati za bojnszke potrejbcsine, tüdi tiszte, steri zgodovinszko vrejdnoszt májo.

Svájc. V Zúrichi sze je letosz na protesztánusko teologio tak doszta dijákov dalou notriszpiszati, kak do etigamao nigdár nej, náimre 159 moski i 9 zszenszki dijákov.